

MŰLEÍRÁS

A megadott épület előtt a megadott méret keretei közé egy tömbszerű, légkoracélból kivitelezhető szobrot terveztem.

A szobor tervezésénél két szempontot vettem figyelembe. Az egyik, hogy a szobor illeszkedjen az eddigi művészeti tevékenységembe, a másik pedig, hogy a szobor alkalmazkodjon az épített környezethez, az egyetem új épületéhez.

Az első estben folytattam azt a gyakorlatot amit az elmúlt 15 évben kialakítottam, az az ragaszkodtam a „tromfont” betűrendszeremhez. Ennek egyik elemét választottam, melyet a térbe forgattam. Ugyan akkor nem akartam lemondani a fény vizuális és spirituális hatásáról sem, mely az eddigi munkáimban jelen volt.

A második esetben, az épülethez való kapcsolatban arra törekedtem, hogy ne csak színben reflektáljon az épületre, hanem mint annak egy kontra pontja jelenjen meg. Ezért a szobornak nincsen sem egy éle, sem egy oldala sem mely az épület hasonló elemeivel ne zárna be karakteresen szöveget. Az az semelyik alkotó része nem párhuzamos – azonos irányú, az adott épület szerkezeti elemeivel.

A tervezésnél még figyelembe vettem az épület előtti utca rész ívét, melyen a bejáráshoz közelítve a plasztika bele simúl az épület homlokzatába, míg az ív távolabbi pontjaiból az épület előtt megjelenő önálló tömegként hangsúlyos elem.

A szobor anyaga légkor acél. Ez egy olyan acél ötvözet mely felületén egy nagyon vékony oxid réteg keletkezik – ettől a rozsdás hatás – és ez a vékony oxid réteg meggátolja a fém további korrodálását. Ekkora méretnél, és a szabadtéri elhelyezésben más ötvözet – felület – számomra elképzelhetetlen. Ez egy „élő” felület. Az idő múlásával egy kicsit mindig változik, de alapvető karakterét megtartja. Ennek a felületnek a karbantartása is egyszerű. Esetleges grafitok, szándékos rongálás után is ezek a festékfoltok vegyszerrel, vagy mechanikus úton eltávolíthatók és abban a pillanatban megindul a felület újbóli „visszaalakulása”.

Eredetileg neonnal szerettem volna a „világítást” megoldani, de tudomásul kellennem, hogy a köztéren álló szobor esetén egy ilyen „veszélyes elem” megóvása nem lehetséges, sőt balesetveszélyes. Ezért most egy új világító elem alkalmazását tervezem. Ez egy intenzív fényt kibocsájtó apró pontokból álló led sor. Ez egy alkonykapcsolóval összekapcsolva szabályozná a megjelenő fénycsíkot. Természetesen ennek technikai megoldása számos új kérdést vet fel, melyet szakemberek segítségével kell megoldanom.

A szobor mérete – nagyobb mint 5 x 5 x 5 méter –, és súlya – megközelítően 16 tonna – több olyan kérdést vetett fel a gyártás és a helyszíni beépítéssel kapcsolatban melyeket előre pontosan meg kellett tervezni. Így a szobor két külön álló részből áll. Ezeket egymástól függetlenül gyártjuk le Dunaújvárosban. Majd egy állványzatot készítünk, melyen összeépítjük a két elemet. Ezért a szobor belsejében egy feszítő – illesztő szerkezeti egységet is építünk a merevítőkön kívül. A „próba összeépítést” követően újra szétszedjük a két elemet és külön külön szállítjuk Budapestre. A harmadik kamion az állványzatot hozza. A helyszínen a vasbeton alapon először az állványzatot építjük fel. Ezen újra egybe szereljük a két fél szobrot, majd a világítással kapcsolatos szerelés következik. Ezek után az állványzatot szétszereljük és a szobrot helyére eresztjük.

A szobor tervezésénél építész mérnök segítségét is igénybe vettem. Fegyverneky Sára személyében aki a múlt évben diplomázott a B.M.E. Építészmérnöki Karán.

A látványképek elkészítésénél August Olivér studioja volt segítségére.

A szobor technikai megvalósításának tervezésénél Vidák Ferenc volt segítségemre, aki a dunaújvárosi V.A.- tech Kft. igazgatója. Az szobor esetleges megvalósítása a Kft. üzemében történne, Dunaújvárosban. Ez a műhely számomra a legjobb referenciával rendelkezik, mivel az Európai Befektetési Bankban készített munkáimat ők kiviteleztek és a helyszínen Luxemburgban be is építették. Az elektronikai tervezést Urbán Miklós mérnök csoportja készítette, akik a kivitelezés világítással kapcsolatos részét saját kft.-jükkel végeznék.

